

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De peccato incendiariorum. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

homo ad pacem patiendo, quàm bella faciendo. Et facilius ac-
quirit homo largiendo, quàm auferendo.

De peccato incendiariorum.

C A P . II

Incendarius dicitur, qui propria auctoritate incendit ciuita-
tem, vel villam, vel domum aliquam, vel segetem, vel rem si-
milem, malo studio aut pro vindicta. si autem hoc faceret au-
thoritate illius, qui habet potestatem indicendi iustum bellū.
non iudicaretur incendiarius, ex quo guerra esset iusta.

¶ Octo quæ debent cohibere à peccato incendiij.

OCTO verò sunt quæ debent cohibere hominem ab hoc
peccato. ¶ Primum est hoc, quòd istud peccatum diabolicū est.
Diabolus enim in inferno igne impugnat homines: sic faciunt
incendiarij in hoc mundo. vnde cū ipsi diabolo assimilantur in
facto, meritò assimilabuntur ei in tormento. ¶ Secundum est,
quòd peccatum istud puræ malitiæ est, & nullius utilitatis est.
Peccatum rapinæ vel furti aliquid habet lucri vel utilitatis, sed
peccatum incendiij nihil. Nullius etiam strenuitatis est peccatū
istud. Mulier enim aliqua posset facere idem. Præterea, quum
sufflatores ignis in seruitio hominū sint viles personæ, quomò-
do non erunt viles personæ sufflatores ignis in seruitio damo-
num? Sine culpa etiam sunt pauperes homines, quorum domus
incenduntur, sed propter solam superbiam dominorum fit. vnde
Psal. Dum superbit impius, incenditur pauper. Peccatum igitur
incendiariorum, cum sit puræ malitiæ, ideo etiam est peccatum
in Spiritum sanctū. ¶ Tertio debet cohibere hominem à pec-
cato hoc, quòd peccatum istud valde damnosum est proximo.
Pauper enim ille homo exhæredatur, cum domum suam amit-
tit, & oportet eum & uxorem suam & familiam ire mendicādo
per domos aliorum, quod valde graue est homini inconsumo.
vnde Eccl. 29. Vita nequam est hospirandi de domo in domum.
Interdum autem accidit, quòd nunquam redibit ad pristinum
statum, & quòd filij eius hæc de causa fates efficiuntur, & filia
prostituuntur, & ille qui domum incendit, reus est omnium pec-
catorū quæ occasione illius incendiij fiunt. ¶ Quarto debet cohi-
bere hominē ab hoc peccato, quòd peccatum istud valde dam-
nosum est actori suo. Damnosius etiam est illi quàm proximo.
vnde refert Greg. in dialogo, quòd cū quidam incendiasset mes-
sem cuiusdam sancti viri nomine Stephani, quidam videns mes-
sem eius combustam: venit ad illum, dicēs quòd messis sua esset
combusta, adinngens, Væ væ pater Stephane, quid contigit tibi?
& ille placidè respondit: Væ quidem illi contigit, nam mihi

quid contigit? Ille qui credit incendere domum alienam, iudicatur sua. Sua enim est domus illa quo ad emendam, & ibi amittitur. Sicut miles, qui est in exercitu alicuius principis, equum amittit, non sibi amittit, sed domino cum quo est. Incendendum ponit ignem ad comburendum domum, sibi etiam praeponit ignem aeternum. Igne etiam peccati exurit seipsum. Aug. Sic patet malitiam esse, quomodo ignem. ¶ Quinto debet cohibere hominem ab hoc peccato hoc, quod peccatum istud multum impedit a salute auctoris sui, & propter restitutionem domus incedere oportet eum facere propter maledictiones, quae sunt eis. Quia enim pauper aliquem defectum habet occasione illius incedere videt filios suos lugentes in alieno hospicio, ipse maledicit ei et domum suam incendit. Quae maledictio defert incendiarii ignem aeternum, vnde Eccl. 4. Maledicentis tibi in amaritudine animae exaudietur deprecatio illius: exaudiet autem illum qui fecit eum. Et eiusdem 33. Deprecationem laesi dominus exaudiet. Non despiciet preces pupillae: nec viduam, si effundat loquelam gentium. Nonne lacrymae viduae ad maxillas descendunt, & exclamatio eius super deducentes eas? A maxilla enim ascendunt versus caelos, & dominus exauditor non delectabitur in illis. De maxilla in tractatu de Rapina, dictum est. ¶ Sexto debet cohibere hominem a peccato isto, poena magna qua in praesenti puniuntur incendiarii. Poena autem eorum secundum leges humanas est, qui dolo ignem apposuerit, igne cremetur, aut capite puniatur: neque debet absolui, nisi damno restituto, & praestito iuramento, quod ignem ulterius non apponat. A Deo etiam saepe puniuntur in hoc, quod mala morte moriuntur: sicut patet de Absaloe, qui occidit succendi messem Ioab, qui postea suspensus est & occisus tribus lanceis missis in cor eius: ut legitur 2. Reg. 14. legitur etiam Iud. 13. Quod Samson fecit succedi segetes Philistinorum, & postea captus est a Philistinis, & exoculatus est, & a semetipso occisus. ¶ Septimo debet cohibere hominem a peccato isto poena magna, qua puniendi sunt incendiarii in futuro. Quod patet ostendi per hoc quod legitur Mat. 25. ¶ dominus dicitur. Ite maledicti in ignem aeternum. Et subditur causa huius damnationis: Hospes eram, & non collegistis me. Si dominus puniuntur est igne aeterno eos qui in proprio hospicio non receperunt, qualiter credendum est illos esse puniendos qui hospitiu domum in quo ipsi nihil iuris habebant, combusserunt? Quot pauperes hospitati fuissent in domo, quam ipsi combusserunt, toties domino suum hospitium abstulerunt. Merito etiam in praesenti

futato crematur incendiarius, cum ipse alios cremet, quia peccata peccat homo, per hæc & torquetur: & non est lex æquior illa, quam necis artifices arte perire sua. ¶ Octauo debet cohibere homines ab hoc peccato, quia peccatum istud multum displicet Deo. Quod patet per hoc, quod hospitalitas tantum placet Deo: quam hospitalitatem hoc peccatum destruit. Quod hospitalitas multum Deo placeat, patet ex eo quod legitur ad Heb. vlt. Hospitalitas noli obliuisci. Per hanc enim quidam placuerunt angelis hospicio receptis. & Orig. Domos hospitales ingressi sunt angeli. Domos vero hospitibus clausas, ignis & sulphur incendit. Domus quas angeli ingressi sunt, fuerunt domus Abraham & domus Loth. Domus vero succensa, fuerunt domus Sodomorum & Gomorrhæorum. Hospitalitas tantum placet Deo, quod ipse in propria persona legitur ad hospitales homines declinasse. Vnde refert Greg. in quadam homilia, quod quidam paterfamilias multum fuit hospitalis, & quadam die cum peregrinos susciperet, & aquam daret manibus ex humilitate, vnus fuit inter eos, in cuius manibus debuit aquam fundere, & cum reuersus urnam accepisset, non inuenit eum, in cuius manibus aquam debuit fundere: cumque ob hoc apud se miraretur, eadem nocte per visionem dominus dixit ei: Cæteris diebus me in membris meis, hesternam autem die me in memetipso recepisti.

De peccato homicidij, & de his quæ deberent homines cohibere ab homicidio.

C A P. I I I.

Sequitur de homicidio, à quo primo deberet homines cohibere hoc, quod ipsum est contra naturam. Docuit enim natura, quod animalia diligunt ea quæ sunt eiusdem speciei cum ipsis, vnde Eccl. 13. Omne animal diligit simile sibi, vnde mirum est, quomodo homo vult alium hominem occidere, cum natura doceat vnum lupum alium amare. ¶ Secundo deberet cohibere homines ab hoc peccato, quod ipsum multum est contra rationem. Dicitur enim ratio homini, quod non debet facere alij quod sibi odit fieri: vt legitur Tobia quarto: Vnde cum ipse super omnia mortem odio habeat, ipse super omnia cauere debet, ne mortem inferat. ¶ Tertio deberet homines cohibere ab hoc peccato, quod istud peccatum diabolicum est, & diabolo assimilatur. vnde Ioannis octauo: Ille homicida erat ab initio. Diabolus fuit homicida suus ipsius ab initio, & post parentum nostrorum. Vnde sanguisuga vocatur Prouerbiorum tricessimo, vbi dicitur, Sanguisuga duæ sunt filia. ¶ Quarto deberet cohibere homines ab hoc peccato, quod videtur ab homine degenerare &